

Korral oli nõiamemmal natuke temasse puutunud. Sue peal kuuldi tül aega iljemine weel tema laebamise wingumist: „Ai, ai! ai, ai! väga walus! Olen monekorra wanaisa raudwitsa tulises pikse nooles kannatanud, mis selle wembla wastra pisukeseks arwata.“

Pulmalisi paluti murrult tupa tagasi. Peremees nägi suure rõemuga wõera mehe kübarat pähä panes, et tuba tühi oli; sest weikelaste perekond lae al näitas kui pühitud. —

Senni kui pulmalised sööma laual istusiwad, Jumala andeid maitsedes, waatas Kõigenägew ime kübara abiga nende mõteid. Seal nägi ta mitu ja mitu sala asja, mis teistel warjul olid. Aga meie ei tohi kõiki kuulutada, mis ta oli näinud; saago aga nipalju siin awaldatud: Peiu südames oli äja warandus kallim kui neiu; noorikul jälle üks — aga meie ei raatsi tema saladust awaldada. Rahju, väga lahju, et meie päiwil niijugust kübarat enam ei tehta. Ma ostaksin kohe endale ühe sesuguse kübara.

Mõistatušte seletus,

mis minewa aastases Kalendris olid.

Suurem osa lugejaid on wist ise mõistatušte seletuse ülesleidnud, siiski peame neile tähendust siin andma, kes omaist wäest täieliku osust ei ole saanud.

Remad tähendasid:

Number 1.	wale	ja	elaw,
— 2.	reha	—	aber,
— 3.	fool	—	loof,
— 4.	liiw	—	wiil,
— 5.	luf	—	ful,
— 6.	nof	—	fon,
— 7.	tuul	—	luuf,
— 8.	aro	—	ora.